

1192 - Кўтоҳ кардани мӯи зан

савол

Ҳукми кўтоҳ кардани мӯи зан дар ҳолати зарурат чист? Масалан, дар Бритониё занҳо гумон мекунанд, ки шустани мӯи ғафс дар ҳавои сард барояшон душвор аст, аз ин рӯ мўйҳои худро кўтоҳ мекунанд.

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Агар воқеият ҳамон тавре бошад, ки (дар савол) зикр шуд, пас дар ин ҳолат, барои онҳо ҷоиз аст, ки мўйҳои худро ба қадри ҳочат кўтоҳ кунанд, вале кўтоҳ намудани он ба хотири монандӣ ба занони коғир ҷоиз нест, зеро паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст:

«Касе худро ба қавме монанд созад, пас ў аз ҷумлаи онҳост».

Фатово-л-лаҷнати-д-доима: 5/182

Ҳамчунин барои онҳо ҷоиз нест, ки мўйҳояшонро ба он тарзе кўтоҳ биқунанд, ки он мисли мўйҳои мардон бишавад, зеро дар ҳадиси Ибни Аббос (Аллоҳ аз он ду хушнуд бод) омадааст, ки ў мефармояд: **“Расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) мардонеро, ки худро ҳамонанди занон қарор медиҳанд ва занонеро, ки худро шабеҳи мардон мекунанд, лаънат намудааст”**. Ривояти Бухорӣ (5435).

Аллоҳ таъоло донотар аст.